PREFECȚII CLUJULUI: ANALIZĂ PROSOPOGRAFICĂ

Zoltán Györke [*]

Abstract: *This study presents data about social origin, life, education, intellectual profile, political and administrative career of Cluj prefects from interbelic period. The prefects of Cluj county were complex personalities. They followed different university studies, from theology or medicine to law and political science. Nevertheless, they had a legal thinking, 13 prefects among 15 having law degree. The government representatives in the territory also stood out as brave soldiers, journalists, famous doctors or lawyers, were members of cultural associations or charities. Almost without exception, Cluj prefects were born in Transylvania and Banat. At appointment, the mean age of the prefects was 42 years. Latter, just because they were prefects, the communist regime persecuted and condemned them.*
Keywords: Administration, Cluj, the Interwar Period

În perioada cuprinsă între anii 1920 şi 1940, cele 24 de guverne succesive ale României au considerat de cuviinţă să-şi numească reprezentanţii în fruntea administraţiei judeţului Cluj, din rândul oamenilor politici. Pe lângă membri ai partidelor aflate la guvernare sau apropiaţi ai liderilor locali, au fost numiţi în funcţia de prefect al judeţului Cluj şi profesionişti ai administraţiei, din corpul inspectorilor generali administrativi sau al subprefecţilor. Astfel, un număr de 15 reprezentanţi ai elitei politice, administrative sau militare din Transilvania au fost prefecţi ai Clujului: Petru Meteş, Alexandru Ştefănescu, Septimiu Mureşanu, Octavian Simu, Octavian Utalea, Marcian Căluţiu, Victor Hodor, Partenie Dan, Adam Popa, Emil Colbazi, Liviu Dan, Eugen Dunca, Cornel Anca, Nicolae Bireescu şi Manole Enescu.

Prin preocupările anterioare câştigării încrederii guvernului, dar şi după revocarea lor din funcţie, cei ce au fost numiţi „capi ai administraţiei judeţene" vor arăta un interes sincer pentru consolidarea noului stat. De aceea, această scurtă analiză prosopografică acordă spaţii egale, tuturor prefecţilor interbelici ai judeţului Cluj, chiar dacă unii au asigurat doar interimatul acestei importante funcţii.

Petru D. Meteş
(1886-1946)

Petru Meteş s-a născut în anul 1886, în satul Geomal, comuna Stremţ, judeţul Alba. Părinţii săi, Dumitru şi Paraschiva Meteş, erau agricultori şi deţineau o

[*] drd., Institutul de Istorie „George Barițiu" Cluj-Napoca; e-mail: gyorkezoltan@yahoo.com

„Anuarul Institutului de Istorie «George Barițiu» din Cluj-Napoca", tom LI, 2012, p. 305-323

proprietate de 8-10 iugăre de teren[1]. Petru Meteş era fratele mai cunoscutului Ştefan Meteş, preot, om politic, istoric, director al Arhivelor Statului din Cluj şi membru corespondent al Academiei Române[2].

Tânărul Petru Meteş susţine licenţa în drept la Universitatea din Cluj în 1908[3], apoi, în 1910 este deja pretorul unei plase din judeţul Alba[4]. Se căsătoreşte cu Iustina şi au împreună un fiu, Mircea, născut la 12 decembrie 1912, la Aiud[5]. În anul 1913, Petru Meteş este avocat la Aiud şi membru în conducerea Băncii „Goronul" din localitate[6], membru al filialei „Asociaţiunii pentru Literatura Română şi Cultura Poporului Român" din Aiud-Teiuş[7].

Avocatul Meteş participă, în 1917, la luptele din Moldova[8], făcând parte şi din Corpul Voluntarilor Români din timpul Primului Război Mondial, în prizonieratul rusesc[9].

Anul 1919 îl găseşte pe Petru Meteş judecător şi prim-preşedinte al Tribunalului Ibaşfalău (Dumbrăveni, judeţul Sibiu), funcţie din care este apoi avansat de Consiliul Dirigent, în 12 februarie 1919, în cea de prim-preşedinte al Tribunalului Braşov[10]. La 25 septembrie 1919, judecătorul Meteş ocupa încă aceeaşi funcţie, apoi este numit prefect delegat al judeţului Alba[11].

Prin Înaltul Decret Regal nr. 3.990 din 5 octombrie 1920, la propunerea Ministrului de Interne Constantin Argetoianu, Petru Meteş, este transferat în funcţia de prefect delegat al judeţului Cojocna[12] şi oraşului Cluj[13]. Doi ani mai târziu, este

[1] Http://86.125.17.36/Fise%20matricole%20penale%20%20detinuti%20politici/M/M%2005.%20Mera%20-%20Mihalache/Metes%20Stefan/index.php, la 2.11.2010

[2] *Ştefan Meteş la 85 de ani*, Cluj-Napoca, 1977, p. 31; „Monitorul Oficial", nr. 96 din 28 aprilie 1931; „*Monitorul Oficial*", nr. 100 din 2 mai 1931.

[3] *Clujeni ai secolului 20* (infra*: Clujeni* …), Cluj-Napoca, Casa Cărţii de Ştiinţă, 2000, p. 202.

[4] „Patria", nr. 37 din 22 februarie 1923.

[5] Ioan Ciupea, Virgiliu Ţârău, *Liberali clujeni. Destine în Marea Istorie,* Cluj-Napoca, Edit. Mega, 2007, p. 242.

[6] Vasile Dobrescu, *Funcţii şi funcţionalităţi în sistemul de credit românesc din Transilvania până la primul război mondial,* Târgu-Mureş, Edit. Universităţii „Petru Maior", 2006, p. 156.

[7] „Transilvania", nr. 7-9 din 1 septembrie 1914.

[8] I. Ciupea, V. Ţârău, *op. cit.*, p. 241.

[9] *Clujeni...*, p. 202.

[10] Gheorghe Iancu, *Justiţie românească în Transilvania (1919),* Cluj-Napoca, Edit. Ecumenica Press, 2006, p. 93-94.

[11] *Ibidem*, p. 271-272.

[12] Judeţul Cluj s-a numit anterior Cojocna (*Kolozs,* în limba maghiară), denumire ce se va păstra până în anul 1926, vezi „Monitorul Oficial al judeţului Cluj", nr. 7 din 17 martie 1927.

[13] „Monitorul Oficial", nr. 147 din 6 octombrie 1920.

reconfirmat în funcție[14]. Petru Meteş a fost prefect al județului Cojocna, între 6 octombrie 1920 şi 17 martie 1923[15].

În anul 1923, aflat în funcția de prefect al județului, având consimțământul guvernului, Petru Meteş îşi depune candidatura pentru a fi ales deputat, într-o circumscripție din județului său natal (Ighiu)[16]. La 6 martie 1923, Camera Deputaților validează alegerea lui Petru Meteş ca deputat al județului Alba de Jos[17]. În 15 ianuarie 1924, îl găsim pe deputatul Petre Meteş ca membru fondator al „Băncii Voluntarilor", o bancă înființată pentru a servi interesele financiare ale foştilor voluntari[18].

Candidând pe listele liberalilor clujeni în alegerile din 1926, pentru Senat, dar de data acesta fără succes[19], Petru Meteş îşi reia ocupația de avocat în Baroul din Cluj[20]. În 12 septembrie 1926, avocatul Meteş este referent la Congresul proprietarilor de case[21]. Petru Meteş îşi continuă şi activitatea politică, în anul 1930 alăturându-i-se lui Gheorghe Brătianu[22]. În anul 1933, este tot avocat la Cluj[23], iar în 1934, Petru Meteş activează în „Acțiunea Patriotică"[24]. În 1940 face parte din Sfatul Frontului Renaşterii Naționale al județului Cluj, iar în calitatea sa de secretar general al primăriei participă la organizarea adunării de constituire a Comitetului pentru afirmarea vrerilor Ardealului[25]. În 18 ianuarie 1945, Petru Meteş este membru în comitetul executiv al Uniunii Democrate Române din Teritoriile eliberate, organizația Cluj[26].

Petru Meteş se stinge din viață în anul 1946.

În 23 ianuarie 1960, Comitetul executiv al Sfatului popular al oraşului Cluj, hotărăşte să „nu se ia în considerare numitului Meteş Petru vechimea în câmpul muncii", de până la 23 august 1944, pur şi simplu din cauză că acesta a fost avocat

[14] Alexandru Lapedatu, *Amintiri*, Cluj-Napoca, Edit. Albastră, 1998, p. 189.

[15] „Monitorul Oficial", nr. 147 din 6 octombrie 1920; „Monitorul Oficial", nr. 273 din 18 martie 1923.

[16] „Patria", nr. 32 din 15 februarie 1923.

[17] „Patria", nr. 52 din 11 martie 1923; Ioan Opriş, *Alexandru Lapedatu în cultura românească (Contribuții la cunoaşterea vieții politice şi culturale româneşti din perioada 1918-1947),* Bucureşti, Edit. Ştiințifică, 1996, p. 326.

[18] „Clujul", nr. 3 din 20 ianuarie 1924.

[19] „Înfrățirea poporului", nr. 20 din 16 mai 1926.

[20] *Primăria Municipiului Cluj. Listele electorale permanente pentru Cameră şi Senat, compuse potrivit art.14 din legea electorală de la 27 martie 1926*, Cluj, Tipografia Națională S.A., f.a.

[21] „Clujul", nr. 36 din 5 septembrie 1926.

[22] I. Ciupea, *op. cit.*, p. 241.

[23] *Cluj-Kolozsvári kalauz és cimtár* [Călăuza şi catalogul Clujului] (infra: *Cluj-Kolzsvari*…), Cluj - Kolozsvár, Concordia nyomda nyomása, 1933, p. 154.

[24] „Acțiunea Patriotică-Cluj", Cluj, 1935, p. 10.

[25] I. Ciupea, *op. cit.*, p. 241.

[26] Virgiliu Țârău, *Un oraş în tranziție. Negocierile dintre Frontul Național Democrat şi Uniunea Democrată Română din Cluj (noiembrie 1944 – martie 1945)*, „Anuarul Institutului de istorie «George Barițiu» din Cluj-Napoca" Series Historica, XLV, 2006, Cluj-Napoca, Edit. Academiei Române, 2007, p. 251.

între 1920-1923, prefect al județelor Alba şi Cluj între 1923-1926 şi deputat, membru în comitetul de conducere al Partidului Național Liberal[27].

Alexandru N. Ştefănescu
(1884 - ?)

Alexandru Ştefănescu, născut în 8 noiembrie 1884, a fost de profesie inginer agronom. Tânărul Ştefănescu îşi începe cariera administrativă în anul 1907, la Regia monopolului statului, unde, ocupă, succesiv funcții de execuție, dar şi de conducere. Din 1 decembrie 1907, este verificator clasa a II-a, din 1 februarie 1908 verificator clasa I, din 24 martie 1908 subşef clasa a II-a, din 13 martie 1913 este subşef clasa I, din 1 iunie 1913 este şef clasa a II-a, iar din 28 noiembrie 1918, este şef clasa I la aceeaşi instituție. Din 15 iulie 1919, Alexandru Ştefănescu este consilier agricol, iar din 30 iunie 1920, inspector agricol, la Curtea agricolă[28]. În 29 ianuarie 1922, fiind inspector agronom în Ministerul Agriculturii, a fost delegat să îndeplinească funcția de inspector general administrativ în Ministerul de Interne[29].

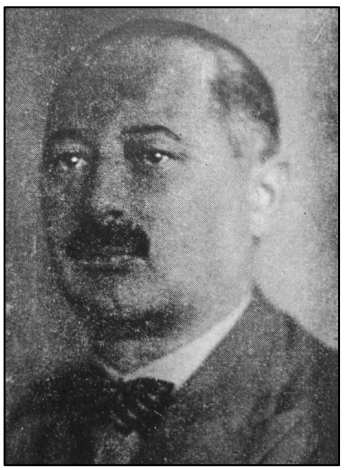

Alexandru N. Ştefănescu, inspector general administrativ, începând cu 18 martie 1923, este delegat să conducă, provizoriu, prefectura județului Cojocna şi a oraşului Cluj, până la numirea unui titular[30], ocupând această demnitate până în 30 iulie 1923[31].

Peste doar câțiva ani, fostul prefect al Clujului este numit inspector general administrativ în județul Făgăraş, funcție din care este mutat, la data de 23 iunie 1927, în cea de prefect al aceluiaşi județ[32]. În anul 1938, Alexandru Ştefănescu este din nou inspector general administrativ[33].

Alexandru Ştefănescu a fost decorat cu „Coroana României" în grad de ofițer, „Răsplata Muncii 25 de ani de serviciu" şi cu Ordinul Grec „Mântuitorul"[34].

---

[27] *Prefecții județului Cluj,* Cluj-Napoca, Imprimeria „Ardealul", 2003, p. 42.

[28] *Ministerul Internelor. Direcțiunea Administrației de Stat. Anuarul funcționarilor din administrația centrală şi exterioară a ministerului, aprilie 1938* (infra: *Ministerul Internelor …*), Bucureşti, Monitorul Oficial şi Imprimeriile Statului, Imprimeria Centrală, 1938, p. 73.

[29] „Monitorul Oficial", nr. 245 din 29 ianuarie 1922.

[30] „Monitorul Oficial", nr. 273 din 18 martie 1923.

[31] „Monitorul Oficial", nr. 95 din 31 iulie 1923.

[32] „Monitorul Oficial", nr. 136 din 23 iunie 1927.

[33] Ministerul Internelor..., p. 9.

[34] *Ibidem*, p. 73.

Septimiu B. Mureşanu
(1874-1926)

Septimiu Mureşanu s-a născut în 1874, în satul Tâgşor, județul Cluj (azi, în județul Bistrița-Năsăud)[35] ca fiu al preotului greco-catolic Baziliu Mureşanu[36], originar din Chimitelnicul de Câmpie, şi al Veronicăi Porutiu, născută în anul 1849, în Ceanul Mic, județul Cluj[37]. Septimiu Mureşanu a fost căsătorit cu Mia (Caliopi[38]) Portius cu care a avut doi copii, Octavian (născut în 1909) şi Mariana (născută în 1910)[39].

Septimiu Mureşanu urmează primele clase în satul natal şi în Turda, apoi liceul şi studii de teologie la Blaj. La Blaj, Septimiu Mureşanu este şi redactor al revistei „Furnica" şi conduce Societatea Culturală „Inocențiu Micu Clain"[40]. Ca student, timp de trei ani, a scris zilnic articole, poezii şi povestiri la „Tribuna" şi „Foaia poporului" din Sibiu. Din cauza articolelor sale politice, a fost de mai multe ori închis la Cluj şi Vác (azi în Ungaria). Apoi, sfătuit de mitropolitul Victor Mihalyi de Apşa, pleacă la Bucureşti, unde absolvă Facultatea de drept şi pe cea de filosofie; aici devine şi membru al Partidului Național Liberal[41].

Timp de şase ani, Septimiu Mureşanu a fost secretarul Ligii Culturale[42], perioadă în care îl cunoaşte pe Alexandru Lapedatu, cu care a colaborat îndeaproape mai târziu[43] şi cu care a „legat şi întreținut o intimă prietenie"[44].

După absolvirea studiilor universitare, Septimiu Mureşanu pleacă la Berlin şi la Paris pentru studii literare şi juridice, cu o bursă a „Ligii Culturale". Întors în țară în 1897, viitorul prefect se stabileşte în Vechiul Regat, unde este mai întâi magistrat, pentru doi ani[45], perioadă în care a înființat mai multe bănci populare şi cooperatiste[46]. Apoi, îşi începe cariera administrativă, ocupând, pe rând, diferite funcții publice:

[35] „Înfrățirea", nr. 873 din 19 august 1923.
[36] „Înfrățirea poporului", nr. 9 din 28 februarie 1926.
[37] I. Ciupea, *op. cit.*, p. 264.
[38] Arhivele Naționale, Serviciul Județean Cluj, Fond Prefectura județului Cluj, (infra: ANSCJ, Prefectura Cluj), cutia 230/1926, nepaginat.
[39] I. Ciupea, *op. cit.*, p. 265.
[40] *Ibidem*, p. 264.
[41] „Înfrățirea", nr. 873 din 19 august 1923; „Înfrățirea poporului", nr. 9 din 28 februarie 1926.
[42] „Înfrățirea", nr. 873 din 19 august 1923.
[43] I. Ciupea, *op. cit.*, p. 265.
[44] A. Lapedatu, *op. cit.,* p. 49-50.
[45] „Înfrățirea", nr. 873 din 19 august 1923.
[46] „Înfrățirea poporului", nr. 9 din 28 februarie 1926.

administrator de plasă în Muscel, la Leordeni, director de prefectură şi prefect al judeţului Muscel, iar după 1918, inspector general administrativ[47]. Numit apoi într-o funcţie de conducere la Prefectura Ilfov, lipseşte o perioadă înrolându-se în armată, de unde guvernul îl recheamă, pentru mai dificila „ţinere a frontului în câmpul de luptă civilă”[48].

La 31 iulie 1923, Septimiu Mureşanu era inspector general administrativ şi prefect al judeţului Mureş-Turda, de unde va fi transferat în funcţia de prefect al judeţului său natal[49]. Septimiu Mureşanu a fost prefect al judeţului Cojocna, din 31 iulie 1923[50] şi până în 22 februarie 1926, când se stinge din viaţă.

Septimiu Mureşanu a fost decorat cu 11 medalii pentru merite în serviciu, printre care: „Steaua României” în grad de Comandor, „Coroana României” în grad de Ofiţer, „Răsplata Muncii pentru Construcţii Şcolare” clasa I, „Răsplata Muncii pentru Învăţământ” clasa I, „Răsplata Muncii pentru Biserică” clasa I, „Bărbăţie şi Credinţă” clasa I, „Avântul Ţării” şi „Medalia publicului”[51].

Octavian S. Simu
(1890-1972)

Octavian Simu s-a născut în 15 ianuarie 1890, în localitatea Uioara de Sus, judeţul Alba, a fost de profesie jurist. Urmează cursurile liceului „Sfântul Vasile” din Blaj, iar apoi pe cele ale facultăţii de drept şi ştiinţe de stat[52]. Se căsătoreşte, la Cluj, în 25 noiembrie 1920, cu Ancuţa Pop[53]. Locotenentul Octavian Simu participă la organizarea batalioanelor naţionale din fosta Austro-Ungarie, iar în toamna anului 1918, se află la comanda gărzilor orăşeneşti şi judeţene[54].

Octavian Simu îşi începe cariera administrativă în 15 ianuarie 1919[55], ocupând diferite funcţii: prim-pretor din 14 august 1919, secretar general al prefecturii din 6 noiembrie 1920, din nou prim-pretor din 26 aprilie 1921, în noiembrie 1922 este prim-pretorul plasei Sărmaş din judeţul Cojocna[56]. Prin decizia ministerială

[47] „Înfrăţirea poporului”, nr. 9 din 28 februarie 1926; Ioan Ciupea, *op. cit.*, p. 265; Ioan Opriş, *op. cit*., p. 112.

[48] „Ujság”, nr. 43 din 23 februarie 1926.

[49] „Monitorul Oficial”, nr. 95 din 31 iulie 1923.

[50] Idem.

[51] ANSJCJ, Prefectura Cluj, cutia 218/1926, nepaginat; „Ujság”, nr. 43 din 23 februarie 1926; „Clujul românesc”, nr. 9 din 28 februarie 1926.

[52] *Primăria Municipiului Cluj. Listele alegătorilor comunali...*, p. 367; *Ministerul Internelor...*, p. 108.

[53] ANSJCJ, Prefectura Cluj, cutia 119/1924, f. 908.

[54] Ioan M. Bota, *Floreşti-Cluj, străveche vatră de istorie românească*, Cluj-Napoca, Edit. Societăţii Culturale Pro Maramureş „Dragoş Vodă”, 2000, p. 41, 56.

[55] „Monitorul Oficial al judeţului Cojocna”, nr. 5 din 16 mai 1924.

[56] *Ministerul Internelor...*, p. 108; ANSJCJ, Prefectura Cluj, cutia. 119/1924, f. 908.

nr. 20.988 din 8 aprilie 1924, Octavian Simu, prim-pretorul plasei Huedin, este delegat să îndeplinească funcția de subprefect al județului Cluj[57], iar prin Înaltul decret regal nr. 1.217 din 22 martie 1926, este numit subprefect definitiv al județului[58], funcție pe care o va ocupa până în anul 1929. În 1929, Octavian Simu este transferat la ministerul de Interne, dar obține, în instanță anularea deciziei de transfer[59]. Prin Înaltul decret regal nr. 1.535 din 16 mai 1929, subprefectul județului Cluj este mutat, în interes de serviciu, la prefectura județului Făgăraş[60]. Octavian Simu părăseşte județul Cluj din 6 martie 1930 şi până în 31 mai 1933, fiind numit şef de secție la serviciul ministerial de Interne din Directoratul din Timişoara[61]. Din această funcție este numit prin decizia ministrului de interne nr. 7.737 din 22 iunie 1931, director de prefectură, delegat, la prefectura județului Cluj[62], până în 11 iunie 1932, când este revocat din funcție şi repartizat la Inspectoratul general administrativ din Cluj[63]. Apoi, în 1934 este din nou directorul prefecturii județului Cluj[64], din 11 septembrie 1934 este din nou prim-pretor[65], în 5 iulie 1935 fiind prim-pretor al plasei Călata. Delegat ca director de prefectură, este mutat ca prim-pretor al plasei Centrale din județul Năsăud[66], iar din 31 martie 1936 a fost numit în funcția de subprefect al județului Satu Mare[67].

Octavian Simu a fost prefect al județului Cluj în două rânduri, mai întâi prefect delegat în perioada 12 februarie 1926 – 18 martie 1926[68] şi apoi, între 6 iunie 1927 şi 22 iunie 1927[69]. Prin decizia ministerială nr. 10.815 P din 5 iunie 1927, preşedintele Consiliului de miniştri şi ministru de Interne Barbu Ştirbey îl deleagă pe subprefectul județului Simu S. Octavian să conducă prefectura județului Cluj[70].

Octavian Simu a fost decorat cu medaliile „Steaua României" în grad de Ofițer, „Răsplata Muncii" clasa I, „Coroana României" în grad de Ofițer, „Bărbăție şi Credință Clasa I"[71].

Octavian Simu se stinge din viață în anul 1972[72].

---

[57] ANSJCJ, Prefectura Cluj, cutia 133/1924, nepaginat.
[58] ANSJCJ, Prefectura Cluj, cutia 219/1926, nepaginat.
[59] ANSJCJ, Prefectura Cluj, cutia 528/1931, nepaginat.
[60] ANSJCJ, Prefectura Cluj, cutia 391/1929, nepaginat.
[61] *Ministerul Internelor*..., p. 108.
[62] ANSJCJ, Prefectura Cluj, cutia 527/1931, nepaginat.
[63] ANSJCJ, Prefectura Cluj, cutia 575/1932, nepaginat.
[64] ANSJCJ, Prefectura Cluj, cutia 668/1934, nepaginat.
[65] *Ministerul Internelor*..., p. 108.
[66] ANSJCJ, Prefectura Cluj, cutia 713/1935, nepaginat.
[67] *Ministerul Internelor*..., p. 25 şi p. 108.
[68] ANSJCJ, Prefectura Cluj, cutia 225/1926, nepaginat.
[69] „Monitorul Oficial", nr. 122 din 6 iunie 1927; „Monitorul Oficial", nr. 136 din 23 iunie 1927.
[70] „Monitorul Oficial", nr. 122 din 6 iunie 1927.
[71] ANSJCJ, Prefectura Cluj, cutia 211/1926, 219/1926, nepaginat.

Octavian S. Utalea
(1868-1932)

Octavian Utalea s-a născut în 11 februarie 1868, în localitatea Maieru, județul Bistrița-Năsăud[73]. Urmează şcoala primară la Sângeorz, între 1881 şi 1889, cursurile gimnaziului superior român din Năsăud, iar apoi, cursurile Facultăților de drept şi economie politică la Universitatea din Cluj, unde obține şi licența în 1906; totodată, activează în Societatea de lectură „Virtus Romana Rediviva", publică în „Musa someşană". Fiul învățătorului Ştefan Utalea, Octavian Utalea, avocat în 1906 la Târgu-Mureş, se căsătoreşte cu Elena Silaşi, fiica protopopului greco-catolic din Bistrița, şi se stabileşte la Rodna[74]. În 1907, Octavian Utalea este avocat la Rodna-Veche şi se înscrie, în 22 septembrie 1907, la Bistrița, în „Asociațiunea pentru Literatura Română şi Cultura Poporului Român"[75]. Mai târziu, Octavian Utalea este căpitan în armata austriacă în Primul Război Mondial, activează în cadrul secției militare a Senatului Național Român din Cluj[76]. În 1918 face parte din Sfatul Național din Cluj, calitate în care organizează gărzile naționale din Ardeal, apoi este membru în Marele Sfat Național de la Alba Iulia[77].

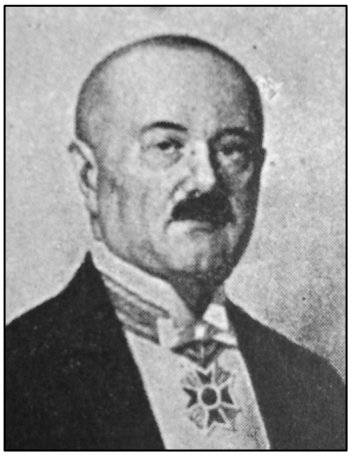

În anul 1919, Octavian Utalea este numit de Consiliul Dirigent, în funcția de subprefect al județului Cojocna[78], iar în această calitate, participă în 11 martie 1919 la preluarea conducerii Tribunalului Cluj[79], precum şi, în 18 ianuarie 1919, la preluarea primăriei oraşului şi prefecturii județului Cluj[80]. Octavian Utalea a fost primar al Clujului în perioada 1 mai 1923 – 14 martie 1926[81]. Fostul prefect al județului Cluj este, din 5 octombrie 1927, prefect al județului Bistrița-Năsăud[82].

[72] I. Bota, *op. cit.,* p. 41.
[73] *Primăria Municipiului Cluj. Listele alegătorilor comunali...*, p. 430; *Clujeni...,* p. 328.
[74] „Națiunea", nr. 140 din 7 iulie 1927; Clujeni..., p. 328; Ioan Ciupea, op. cit., p. 440.
[75] „Transilvania. Analele Asociațiunii pentru literatura română şi cultura poporului român", nr. IV, octombrie-noiembrie, 1907.
[76] I. Ciupea, *op. cit.,* p. 440.
[77] „Națiunea", nr. 140 din 7 iulie 1927; „Înfrățirea poporului", nr. 13-15 din 4 aprilie 1926; *Clujeni, op. cit.,* p. 328.
[78] „Națiunea", nr. 140 din 7 iulie 1927.
[79] Gh. Iancu, *op. cit.*, p. 122-123.
[80] *Administrația românească în județul Cluj*, Cluj, Tipografia „Cartea românească", 1937, p. 3.
[81] Octavian Buzea, *Clujul 1919-1939*, Cluj, Tipografia „Ardealul", 1939, p. 108.
[82] „Monitorul Oficial", nr. 220 din 5 octombrie 1927; „Glasul Ardealului", nr. 40 din 16 octombrie 1927.

Marcian Căluțiu
(1885-1940)

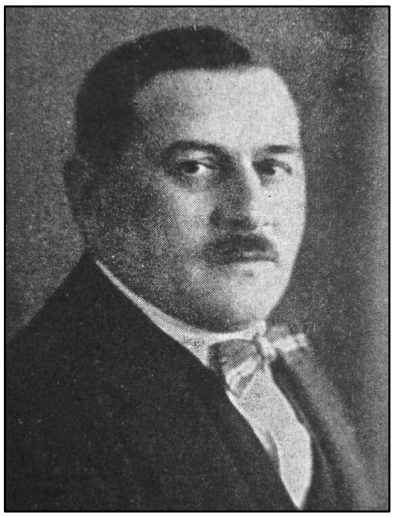

Marcian Căluțiu s-a născut în anul 1885[83], a urmat cursurile Facultății de drept de la Budapesta, fiind şi deputat în Parlamentul Ungar[84]. În 27 ianuarie 1919, Marcian Căluțiu a fost numit de Consiliul Dirigent prefect al județului Târnava Mică[85].

Marțian Căluțiu a fost prefect al județului Cluj, între 8 aprilie 1926 şi 5 iunie 1927[86], numit prin Înaltul decret regal nr. 1.877 din 2 aprilie 1926[87].

În 1928, avocatul Marcian Căluțiu este membru în Consiliul de administrație al Băncii Agrare S.A. Cluj[88] şi membru al Partidul Poporului[89]. În anul 1933, Marcian Căluțiu este tot avocat, la Cluj[90].

Marcian Căluțiu se stinge din viață, în 1940[91].

Victor Hodor
(1883 - ?)

Victor Hodor s-a născut în 9 mai 1883, în județul Maramureş. Urmează studii la Sighet, apoi Facultatea de drept[92]. Juristul Victor Hodor a fost şi publicist, colaborând la reviste de profil politic şi administrativ din epocă[93].

La vârsta de 23 de ani, Victor Hodor îşi începe cariera administrativă. În 12 februarie 1906, este practicant administrativ, din 25 octombrie 1912 este pretor,

---

[83] *Primăria Municipiului Cluj. Listele electorale permanente...,* p. 61.

[84] Victor Fola, *Contribuții ale şcolilor Blajului la dezvoltarea elitelor intelectuale ale românilor (1850-1918)*, „Studia Universitatis Petru Maior", Series Historia, Târgu-Mureş, 2007, p. 111.

[85] „Gazeta Oficială publicată de Consiliul Dirigent al Transilvaniei, Banatului şi Ținuturilor românești din Ungaria", nr. 6 din 14/27 ianuarie 1919.

[86] „Monitorul Oficial", nr. 78 din 8 aprilie 1926; „Monitorul Oficial", nr. 122 din 6 iunie 1927.

[87] „Revista administrativă", anul V, nr. 8/1926.

[88] „Societatea de mâine. Revistă bilunară pentru probleme sociale şi economice", nr. 3 din 15 februarie 1928.

[89] ANSJCJ, Prefectura Cluj, cutia 327/1928, nepaginat.

[90] *Cluj-Kolozsvári...,* p. 154.

[91] Arhivele Naționale, Serviciul Județean Cluj, Fond Colegiul de avocați Cluj (infra: ANSJCJ, Colegiul de avocați), dos. 115/1957, f.10.

[92] *Ministerul Internelor*..., p. 73; Lucian Predescu, *Enciclopedia Cugetarea. Material românesc. Oameni şi înfăptuiri,* Bucureşti, Institutul de arte grafice „Cugetarea", 1940, p.397; *Clujeni...*, p. 145.

[93] Lucian Predescu, *op. cit.,* p. 397; *Clujeni...,* p.145; Prefectura județului Cluj, *Prefecții județului Cluj,* Cluj-Napoca, Imprimeria „Ardealul", 2003, p. 44.

iar din 1 mai 1919, primar al oraşului Sighet[94]. Victor Hodor a fost delegat al României la Budapesta, Paris, Viena, Belgrad şi Praga[95] şi a făcut parte din comisia româno-maghiară pentru evaluarea bunurilor statului maghiar, rămase statului român după 1918[96]. În 18 martie 1920, Hodor este numit subprefect, iar începând cu 4 octombrie 1922, inspector general administrativ[97]. Inspectorul general administrativ Victor Hodor este numit prefect al județului Bihor, în 31 iulie 1923[98] dar în ianuarie 1924, este deja destituit din funcție[99].

Victor Hodor a fost, în două rânduri, prefect al județului Cluj: între 23 iunie 1927 şi 4 octombrie 1927[100], respectiv în perioada 28 aprilie 1931 – 7 mai 1931[101]. Prin Înaltul Decret Regal nr. 2.882 din 4 octombrie 1927, încetează delegația lui Hodor de a îndeplini funcția de prefect[102]. Din 13 mai 1930, prin decretul regal nr. 1.636 din 3 mai 1930, Victor Hodor, inspector general administrativ, a fost numit în funcția de secretar general al Directoratului Ministerial IV Cluj[103]. Prin decizia ministrului de interne nr. 4.971 din 18 mai 1931, Victor Hodor este însărcinat cu conducerea Directoratului[104]. Din data de 15 iunie 1931 este din nou inspector general administrativ cu sediul în Cluj[105], iar la începutul anului 1938, Victor Hodor este secretar general al Ținutului Someş[106].

Fostul prefect a fost numit preşedinte al comisiei româno-cehoslovace, constituită în vederea predării registrelor de stare civilă ale comunelor de dincolo de râul Tisa cedate Cehoslovaciei[107].

Victor Hodor a fost decorat cu mai multe medalii: „Coroana României" în grad de Comandor, „Meritul Comerțului şi Industriei" clasa I, Ordinul iugoslav „Sfântul Sava" în grad de Mare Ofițer[108].

---

[94] *Ministerul Internelor*..., p. 73; Alexandru Filipaşcu, *Istoria Maramureşului,* Baia Mare, Edit. „Gutinului", 1997, p. 192.

[95] Lucian Predescu, *op. cit*., p. 397.

[96] „Națiunea", nr. 130 din 24 iunie 1927.

[97] *Ministerul Internelor*..., p. 73.

[98] „Monitorul Oficial", nr. 95 din 31 iulie 1923.

[99] „Clujul", nr. 2 din 13 ianuarie 1924.

[100] „Monitorul Oficial", nr. 136 din 23 iunie 1927 şi „Monitorul Oficial", nr. 220 din 5 octombrie 1927.

[101] „Monitorul Oficial", nr. 96 din 28 aprilie 1931 şi „Monitorul Oficial" nr. 105 din 8 mai 1931.

[102] „Monitorul Oficial", nr. 220 din 5 octombrie 1927.

[103] „Monitorul Oficial al județului Cluj", nr. 20 din 20 iunie 1930.

[104] „Buletinul Oficial al Directoratului Ministerial IV. Cluj", nr. 19 din 28 mai 1931.

[105] *Ministerul Internelor*..., p. 73.

[106] Arhivele Naționale, Fond Ministerul de Interne, dos. 2/1939, f. 32.

[107] „Memoria Ethnologica", an VII, nr. 21-23/1997, p. 2041.

[108] *Ministerul Internelor*..., p. 73.

Partenie Dan
(1892 - ?)

Născut în 6 februarie 1892 în Făgăraş, Partenie Dan a urmat cursurile facultăților de teologie, drept şi ştiințe politice[109], a fost voluntar în Primul Război Mondial, ajungând până la gradul de aghiotant de corp de armată[110].

Înscris în Corpul Avocaților din Cluj din 20 noiembrie 1922[111], Partenie Dan a fost membru al Partidului Național Liberal şi secretar al PNL Cluj[112]. Partenie Dan a fost, succesiv, şef de sector, deputat între 15 iunie 1931 – 10 iunie 1932, în 1933 deputat al PNL (I.G. Duca)[113], apoi din nou deputat, în mandatul 1 februarie 1934 – 20 noiembrie 1937[114]. În noiembrie 1936, este deputat PNL şi vicepreşedinte al Camerei Deputaților[115], membru în delegația permanentă a PNL Cluj în anii 1929 şi 1935[116].

Partenie Dan a fost prefect al județului Cluj, între 5 octombrie 1927 şi 15 noiembrie 1928[117]. În urma raportului ministrului de Interne I. G. Duca nr. 20.588 P din 1927, Regența îl numeşte prin Înaltul decret regal nr. 2.882 din 4 octombrie 1927 pe Partenie Dan, prefect al județului Cluj[118].

În anul 1937, ministrul Valer Pop îl numeşte pe Partenie Dan preşedinte al Camerei de Comerț din Cluj, iar în 1937, este numit prefect al județului Năsăud[119]. În toamna anului 1940 este director al fabricii „Industria lânii" din Timişoara, între anii 1945 şi 1946 este membru al PNL Tătărescu şi membru al delegației permanente al acestui partid[120].

---

[109] „Înfrățirea poporului", nr. 20 din 16 mai 1926; Prefectura județului Cluj, *Prefecții județului Cluj,* Cluj-Napoca, Imprimeria „Ardealul", 2003, p. 44.

[110] „Înfrățirea poporului", nr. 20 din 16 mai 1926; „Glasul Ardealului", nr. 40 din 16 octombrie 1927.

[111] *Primăria Municipiului Cluj. Listele electorale permanente...*, p. 86; Ioan Ciupea, *op. cit.*, p. 106-107.

[112] „Glasul Ardealului", nr. 40 din 16 octombrie 1927.

[113] *Adunarea Deputaților. Listă nominală cu arătarea grupării politice, profesiunii, stării civile şi domiciliului domnilor deputați aleşi în alegerile din 20 decembrie 1933. Sesiunea începută la 1 februarie 1934*, p. 10.

[114] I. Opriş, *op. cit.,* p. 330-332.

[115] *Adunarea Deputaților...*, p. 3, 12.

[116] I. Ciupea, *op. cit.*, p. 106-107.

[117] „Monitorul Oficial", nr. 220 din 5 octombrie 1927.

[118] „Monitorul Oficial", nr. 220 din 5 octombrie 1927.

[119] „Keleti Ujság", nr. 268 din 20 noiembrie 1937.

[120] Narcis Dorin Ion, *Gheorghe Tătărescu şi Partidul Național Liberal (1944-1948)*, Bucureşti, Edit. Tritonic, 2003, p. 132.

Adam Popa
(1897 - ?)

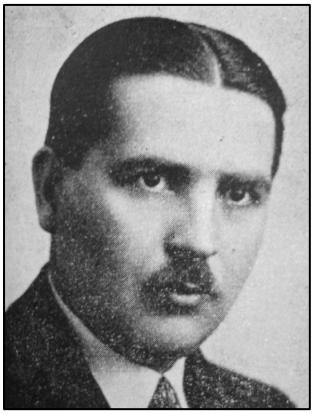

Adam Popa s-a născut în 30 iulie 1897, în Jamu Mare, județul Timiş (fostul județ Caraş). Licențiat în drept, Adam Popa a fost avocat la Cluj[121] şi preşedinte al organizației „Frontul Românesc" din județul Turda[122], preşedinte al Cercului Studențesc „Petru Maior"[123] şi membru fondator al mişcării „Chemarea Tinerimii Române"[124]. În anul 1930 Adam Popa era căsătorit şi avea un copil[125].

Adam Popa a fost prefect al județului Cluj între 16 noiembrie 1928 şi 27 aprilie 1931[126].

După mandatul de prefect, Adam Popa este deputat de Caraş, în Parlamentul României, în legislaturile 15 iunie 1931 – 10 iunie 1932 şi 30 iulie 1932 – 18 noiembrie 1933[127]. Apoi, în 1933, Adam Popa este avocat la Cluj[128], până în anul 1940, când se transferă în Baroul din Bucureşti[129].

Emil C. Colbazi
(1891-1982)

Emil Colbazi, fiul lui Constantin şi al Elenei-Valeria, s-a născut în 22 martie 1891, în comuna Şpring, județul Alba. Urmează şcoala primară şi gimnaziul la Sibiu şi Blaj, apoi absolvă, în 1909, Liceul „Andrei Şaguna" din Braşov. Urmează cursurile Facultății de medicină din Viena, unde se înscrie şi în Societatea Academică „România Junã"[130].

În august 1914, doctorul Colbazi este mobilizat la Regimentul 97 infanterie din Triest; în 1919, este

[121] ANSJCJ, Colegiul de avocați, dos. 115/1957, f. 44; Lucian Predescu, *op. cit.*, p. 673.
[122] Alexandru Vaida Voievod, *Memorii*, vol. III, Cluj-Napoca, Edit. Dacia, 2006, p. 240; Lucian Predescu, *op. cit.*, p. 673.
[123] Lucian Predescu, *op. cit.*, p. 45.
[124] „Chemarea Tinerimii Române", Foaie volantă din 18 aprilie 1926 şi „Chemarea Tinerimii Române", nr. 2 din 30 aprilie 1926.
[125] ANSJCJ, Prefectura Cluj, cutia 433/1930, nepaginat.
[126] „Monitorul Oficial", nr. 256 din 16 noiembrie 1928.
[127] Ioan Opriş..., p. 330-331.
[128] *Cluj-Kolozsvári...*, p. 154.
[129] ANSJCJ, Colegiul de avocați, dos. 115/1957, f. 44.
[130] Florea Marin, *Medicii şi Marea Unire,* Târgu Mureş, Edit. Tipomur, 1993, p. 126-127.

medic la Spitalul militar din Sibiu[131]. În 15 septembrie 1919, Emil Colbazi îşi începe activitatea de medic la Clinica chirurgicală din Cluj, unde îşi continuă şi studiile medicale, iar în iunie 1920 obține titlul de doctor în medicină şi chirurgie al Universității clujene[132]. În anul 1923 Colbazi este medic primar, asistent universitar la Facultatea de medicină[133] şi la Clinica de dermatologie[134].

Prin Decretul Regal nr. 1.539 din 6 mai 1931, Emil Colbazi este numit prefect al județului Cluj şi va ocupa această funcție între 8 mai 1931 şi 13 iunie 1932[135].

În august 1932, doctorul Colbazi se transferă definitiv la Braşov, ca medic primar dermato-venerolog, la spitalul „Gheorghe Mârzescu". Din anul 1943 şi până în 1957, anul pensionării, este Director al Spitalului de boli sociale din Braşov[136].

Emil Colbazi se stinge din viață în 4 mai 1982[137].

A fost decorat cu „Meritul sanitar clasa I" în 1928, „Coroana României" cu grad de Ofițer, cu „Legiunea de Onoare a Statului Francez" în grad de Ofițer şi cu „Steaua României" în grad de ofițer, în anul 1932[138].

Liviu Dan
(1884 - ?)

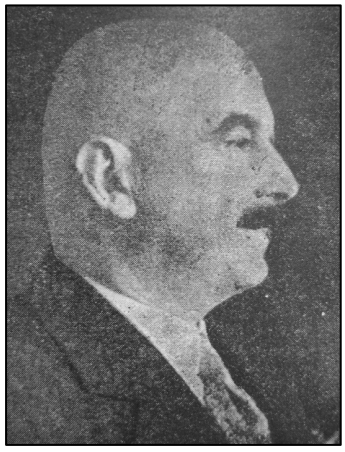

Liviu Dan s-a născut în 24 martie 1884, în Mociu, județul Cluj. Obține titlul de doctor în drept şi ştiințe de stat la Universitatea din Cluj în 1912. De religie greco-catolic, cunoscător a limbilor germană şi maghiară, se căsătoreşte în 1913 cu Elena Boeriu cu care a avut trei fiice: Livia (născută la 18 noiembrie 1914), Zoe (născută la 10 octombrie 1917) şi Nora (născută la 1 iulie 1920)[139].

Avocatul Liviu Dan participă, după 1918, în calitate de prim-pretor, la preluarea administrației româneşti[140]; a fost prim-pretor al plasei Mociu până în 1922, când, prin Înaltul decret regal nr. 577 din 3 februarie 1922, a fost numit prim-notar II la

[131] *Ibidem*, p. 127-130.
[132] Anuarul Universității Cluj, anul I, 1919-1920, Cluj, Tipografia Națională S.A., 1931, p. 35.
[133] Anuarul Universității Cluj, anul I, 1922/1923, Cluj, Imprimeria dr. Bornemisa, 1924, p. 39.
[134] Petru Borteş, *Călăuza oraşului Cluj şi a împrejurimilor cu noul plan al oraşului*, Cluj, Tipografia Dr. S. Bornemisa, 1923, p. 143, 213.
[135] „Monitorul Oficial", nr. 105 din 8 mai 1931 şi „Monitorul Oficial", nr. 137 din 14 iunie 1932.
[136] F. Marin, *op. cit.*, p. 131-132.
[137] *Ibidem,* p. 133.
[138] ANSJCJ, Prefectura Cluj, cutia 583/1932, nepaginat; Florea Marin, *op. cit.*, p. 133.
[139] Arhiva Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, Fond Documentar (infra: ACNSAS, FD), dos. I 259433, f. 25, 39.
[140] Gh. Iancu, *op. cit.,* p.242.

subprefectura județului Cojocna[141], apoi până în 1932, este din nou avocat, la Mociu[142].

Prin Decretul regal nr. 1.925 din 8 iunie 1932, Liviu Dan este numit în funcția de prefect al județului Cluj, funcție ce o va ocupa între 14 iunie 1932 şi 16 noiembrie 1933[143].

Liviu Dan a fost decorat cu „Steaua României" în grad de Ofițer[144].

Eugen P. Dunca
(1891-1970)

Eugen Dunca s-a născut în 19 iunie 1891 în satul Țânțari, județul Făgăraş (azi Dumbrăvița, jud. Braşov) ca fiu al lui Petre, muncitor zilier agricol, decedat în 1896, şi al Corneliei, casnică, decedată în 1898[145].

După absolvirea şcolii primare, Eugen Dunca se înscrie, în anul 1901, la şcoala medie maghiară din Deva[146]. În 1903 se înscrie la liceul maghiar din Alba Iulia, apoi se transferă la Timişoara unde şi absolvă, în 1910[147], cursurile liceale. În 1913, Eugen Dunca se înscrie la facultatea de drept din Cluj, pe care o absolvă abia în anul 1921, fiind înrolat în războiul mondial[148]. Se căsătoreşte cu Aurelia Petric, de profesie medic[149], cu care va avea un copil[150]. Obține apoi doctoratul în ştiințe juridice şi promovează „cenzura şi examenul de magistrat"[151]. Eugen Dunca a fost considerat, în epocă, unul din cei mai importanți avocați din Ardeal în materie penală[152].

Viitorul prefect şi-a satisfăcut stagiul militar în 1913, la Regimentul 31 Infanterie din Sibiu, apoi a fost înrolat în armata austro-ungară ca locotenent la

[141] ACNSAS, FD, dos. I 259433, f.4.
[142] ANCSAS, FD, dos. I 259433, f.33.
[143] „Monitorul Oficial", nr. 137 din 14 iunie 1932, „Monitorul Oficial", nr. 266 din 17 noiembrie 1933.
[144] ACNSAS, FD, dos. I 259433, f. 39.
[145] ANSJCJ, Colegiul de avocați, Dosar de cadre nr. 13 Dunca Eugen, f. 1.
[146] *Idem*.
[147] „Patria", număr special, din 1 decembrie 1936.
[148] ANSJCJ, Colegiul de avocați, Dosar de cadre nr. 13 Dunca Eugen, f. 1.
[149] ANSJCJ, Colegiul de avocați, Dosar de cadre nr. 13 Dunca Eugen, f. 2.
[150] Http://86.125.17.36/Fise%20matricole%20penale%20%20detinuti%20politici/D/D%2007.%20Dumitriade-%20Dzsindzsea/Dunca%20Eugen%20P/index.php la 2.11.2010
[151] „Patria", număr special, din 1 decembrie 1936.
[152] ANSJCJ, Colegiul de avocați, Dosar de cadre nr. 13 Dunca Eugen, f. 5.

Regimentul 51[153], alături de care a luptat pe frontul din Italia, fiind decorat cu Decorația de Stat Austro-Ungară[154].

Din anul 1922, Eugen Dunca este avocat în baroul din Cluj, iar din 1923 este avocatul unei firme cinematografice din Cluj, iar din 1924 este jurisconsult şi avocat al Uniunilor şi Sindicatelor muncitoreşti Unitare. Eugen Dunca s-a înscris în Partidul Național Liberal în anul 1926[155].

Eugen Dunca a fost prefect al județului Cluj între 17 noiembrie 1933 şi 21 noiembrie 1937[156]. Prin Înaltul decret regal nr. 2.950 din 16 noiembrie 1933, Eugen Dunca este numit prefect al județului Cluj[157]. În aprilie 1940 este numit în Sfatul Frontului Renaşterii Naționale al județului Cluj, este ales deputat al PNL Tătărescu din noiembrie 1946, apoi preşedinte al PNL Bejan, organizația județeană Cluj[158].

După revocarea din funcția de prefect, Eugen Dunca continuă activitatea de avocat până în 1940, când se stabileşte cu întreaga familie la Bucureşti. Între 1940-1941 este avocat în județul Ilfov, apoi între 1941-1942 este judecător de instrucție la Curtea Marțială. Din 1942 revine în avocatură, este numit director în Ministerul Economiei, responsabil cu problematica Transnistriei. Între 1944-1945, Eugen Dunca este procuror la Curtea Marțială, în 1945 se întoarce la Cluj, unde continuă să profeseze ca avocat. În 1946, avocatul Dunca este preşedintele PNL Cluj, acționar şi membru în consiliile de administrație ale mai multor societăți. În 1948, sub pretextul unei reorganizări a baroului, dar şi „datorită situației sale materiale, precum şi politicii pe care a făcut-o în trecut" este eliminat din avocatură[159], astfel încât, până în 1950, an în care a fost arestat şi dus la Canal până în 1954, locuieşte la Turda, fără ocupație[160]. După eliberarea din închisoare, Eugen Dunca lucrează ca muncitor necalificat la I.C.A.Z. Gherla, de unde este concediat după doar un an. Dunca rămâne fără ocupație până în 1957, când este reprimit în avocatură, în Colectivul II al Baroului din Cluj, dar la 30 august 1958 este din nou propus pentru excludere din avocatură[161].

Eugen Dunca se stinge din viață în 1970[162].

---

[153] Http://86.125.17.36/Fise%20matricole%20penale%20%20detinuti%20politici/D/D%2007.%20Dumitriade-%20Dzsindzsea/Dunca%20Eugen%20P/index.php la 2.11.2010

[154] ANSJCJ, Colegiul de avocați, Dosar de cadre nr. 13 Dunca Eugen, f. 1; *Clujeni...*, p. 109.

[155] ANSJCJ, Colegiul de avocați, Dosar de cadre nr. 13 Dunca Eugen, f. 3, 5.

[156] „Monitorul Oficial", nr. 266 din 17 noiembrie 1933 şi „Monitorul Oficial", nr. 270 din 22 noiembrie 1937.

[157] „Monitorul Oficial al județului Cluj", nr. 22 din 23 noiembrie 1933.

[158] I. Ciupea, *op. cit.*, p. 129-130.

[159] ANSJCJ, Colegiul de avocați, Dosar de cadre nr. 13 Dunca Eugen, f. 1-2.

[160] ANSJCJ, Colegiul de avocați, dos. 162/1960, f. 70.

[161] ANSJCJ, Colegiul de avocați, Dosar de cadre nr. 13 Dunca Eugen, f. 2.

[162] Ioan Ciupea, *op. cit.*, p. 130-131.

Corneliu V. Anca
(1896 - ?)

Corneliu Anca s-a născut în 10 decembrie 1896, în Minişel, judeţul Arad, ca fiu al lui Vasile Anca, preot greco-catolic şi protopop în Ghenetea, judeţul Bihor, (originar din Căşei, judeţul Cluj, fiul lui Ion Anca), şi al Corneliei Anca. Corneliu Anca a mai avut 10 fraţi, printre care Iustin, magistrat şi asistent universitar la Cluj, Sabin, profesor la Oradea, Teodor şi Graţian, ofiţeri; a fost rudă şi cu avocatul liberal dejean George Anca. Corneliu Anca a fost căsătorit cu Estera Székely, din Viile Dejului, cu care a avut trei copii. Viitorul prefect al judeţului Cluj a urmat liceul la Beiuş, apoi a fost mobilizat în armata austro-ungară, în 15 mai 1915, în care a luptat până în 1 noiembrie 1918, când a intrat în Garda Naţională Română din Arad. Apoi, a fost detaşat la secţia VI a Corpului VII armată din Sibiu şi la Curtea Marţială a Corpului VI armată, de unde este şi trecut în rezervă din cauza unei infirmităţi din război, cu gradul de locotenent[163].

Corneliu Anca a fost fondator al mişcării „Chemarea Tinerimii Române" şi avocat, din 3 iulie 1928[164]. În aceeaşi perioadă este şi viceprimar al oraşului[165], iar începând cu 19 februarie 1930, consilier judeţean[166]. În 1931 devine membru de onoare al „Frăţiei de Cruce"[167], iar din septembrie 1935, Corneliu Anca este secretarul general al organizaţiei judeţene PNL Cluj[168].

Prin Decretul regal nr. 3.993 din 19 noiembrie 1937, Anca Cornel este numit în funcţia de prefect. Cornelui Anca a fost prefectul judeţului Cluj între 22 noiembrie 1937 şi ianuarie 1938[169]. După război, Corneliu Anca este membru al PNL Tătărescu[170], în 1948 avocat în Baroul Cluj[171] iar în 1951 jurisconsult la Întreprinderea Gaz Metan Cluj[172].

Corneliu Anca a fost decorat, în 1930, cu „Steaua României" în grad de Ofiţer[173].

---

[163] „Patria", număr special din 1 decembrie 1936; I. Ciupea, *op. cit.*, p. 9-10.
[164] ANSJCJ, Colegiul de avocaţi, dos. 36/1950, f. 2.
[165] I. Ciupea, *op. cit.,* p. 10.
[166] „Monitorul Oficial al judeţului Cluj", nr. 9 din 8 martie 1930.
[167] „Înfrăţirea românească*"*, nr. 2 din 15 noiembrie 1931.
[168] I. Ciupea, *op. cit.*, p. 10.
[169] „Monitorul Oficial", nr. 270 din 22 noiembrie 1937.
[170] I. Ciupea, op. cit., p. 10.
[171] ANSJCJ, Colegiul de avocaţi, dos. 36/1950, f. 1.
[172] ANSJCJ, Colegiul de avocaţi, dos. 45/1951, f. 7.
[173] „Chemarea tinerimei Române", nr. 17 din 27 aprilie 1930.

Nicolae Bireescu
(1895-1966)

Nicolae Bireescu s-a născut în 27 iulie 1895, în localitatea Panciova (Serbia), ca fiu al lui Alexandru şi al Elenei Bireescu[174]. Urmează cariera juridică, la fel ca şi tatăl său, avocatul Alexandru Bireescu[175].

Nicolae Bireescu participă, în 1919, la preluarea instituţiilor judecătoreşti şi se află printre semnatarii procesului-verbal din 30 iunie 1919 privind „luarea imperiului şi a agendelor judecătoriei de ocol din Lugoj”[176]. La 27 septembrie 1923 se căsătoreşte cu celebra soprană Aca (Aurora) de Barbu, director fondator al Operei române din Timişoara, născută în 31 iulie 1893 la Sighişoara. Vor avea doi copii, Radu (născut în 1925) şi Floria (născută în 1927)[177]. În 31 decembrie 1926, Nicolae Bireescu este procuror[178], iar în perioada 1927 – 1928 se află în Italia[179].

Prin decizia ministerială nr. 27.454 din 31 decembrie 1937, inspectorul general administrativ Nicolae Bireescu a fost „însărcinat cu conducerea” prefecturii Cluj, până la numirea unui „prefect titular”, informare transmisă prefecturii Cluj prin telegrama nr. 2.7476 din 31 decembrie 1937[180]. Nicolae Bireescu a fost prefect al judeţului Cluj până în 16 februarie 1938[181].

După 1940, avocatul Bireescu, „un burghez *comme il faut*”[182], lucrează la Curtea de Apel Bucureşti[183]. Apoi, în decembrie 1941, este numit prefect al judeţului Timiş-Torontal, funcţie ce o ocupă până august 1942; din 1946, Nicolae Bireescu este notar în Timişoara[184]. În 15 august 1952 este arestat pe motivul că a fost „prefect antonescian”[185]. Este eliberat din închisoare în anul 1954[186], în urma unei note telefonice[187].

---

[174] Http://86.125.17.36/Fise%20matricole%20penale%20%20detinuti%20politici/B/B%2004.%20Bente%20-%20Blazd/Bireescu%20Nicolae/index.php la 2.11.2010.
[175] ACNSAS, FD, dos. P 14995, f. 1.
[176] Gh. Iancu, *op. cit.,* p. 433.
[177] „Agenda”, nr. 12 din 22 martie 2008.
[178] *Primăria Municipiului Cluj. Listele electorale permanente...,* p.36.
[179] ACNSAS, FD, dos. P 14995, f.10.
[180] „Gazeta Oficială a Judeţului Cluj”, nr. 2 din 15 ianuarie 1938.
[181] „Monitorul Oficial”, nr. 39 din 17 februarie 1938.
[182] Ioan Holender, *De la Timişoara la Viena*, Bucureşti, Edit. Universal Dalsi, 2002, p. 43.
[183] „Agenda”, nr. 12 din 22 martie 2008.
[184] „Agenda”, nr. 1 din 3 ianuarie 2009.
[185] ACNSAS, FD, dos. P 14995, f. 3.
[186] Http://86.125.17.36/Fise%20matricole%20penale%20%20detinuti%20politici/B/B%2004.%20Bente%20-%20Blazd/Bireescu%20Nicolae/index.php la 2.11.2010
[187] ACNSAS, FD, dos. P 14995, Dosar personal Bireescu Nicolae, copertă.

În 1955, Nicolae Bireescu se stabileşte la Bucureşti, unde şi încetează din viaţă, în 1966, după grele suferinţe cauzate de diferite boli contractate în detenţie[188].

Nicoale Bireescu a fost decorat cu „Steaua României" şi „Coroana României"[189].

Manole Enescu
(1885 - ?)

Manole Enescu s-a născut în 11 octombrie 1885, în Romaneşti, judeţul Ilfov, fiu al lui Constantin, de profesie zidar şi al Soricăi, casnică[190]. Manole Enescu a fost căsătorit cu Sabina Bărbulescu, fiica unui fost şef de gară[191], cu care a avut un băiat, Nicolae. Nicolae Enescu s-a născut în 20 decembrie 1918[192], a fost avocat, membru PSD şi PMR, preşedinte al A.R.L.U.S. din Braşov[193], a fost căsătorit cu profesoara Maria Ţeughea[194], membră a PMR[195].

Între 1892-1896, Manole Enescu urmează cursurile şcolii primare la Bucureşti, între 1897-1907, liceul comercial, apoi şcoala superioară comercială. Îşi începe activitatea ca şi contabil la un magazin de încălţăminte, apoi la primăria capitalei[196].

Manole Enescu urmează Şcoala Militară şi Şcoala Superioară de Război, iar din 1 august 1909 îşi începe cariera militară. Sublocotenent în Regimentul 34 Infanterie din Constanţa, Manole Enescu trece prin mai multe regimente din Bucureşti, Sinaia, Carei, Braşov şi Ismail; din 1 aprilie 1937 este colonel la Regimentul 83 Infanterie din Cluj, apoi, din martie 1941, comandant militar al fabricii de produse chimice „Mărăşeşti" din Braşov. Din octombrie 1942 până în iulie 1943, Manole Enescu a fost prefect al judeţului Dâmboviţa, apoi prefect al judeţului Braşov, funcţie pe care o ocupă până în octombrie 1944[197].

---

[188] Vali Corduneanu, Vasile Dudaş, *Prefecţii judeţului Timiş-Torontal (1919-1949)*, Timişoara, Edit. Marineasa, 2009, p. 97-100.
[189] *Ibidem,* p. 99.
[190] ACNSAS, FD, dos. I 259431, f. 10, 13, 20.
[191] ACNSAS, FD, dos. I 259431, f. 21v.
[192] ACNSAS, FD, dos. I 259432, f. 95.
[193] ACNSAS, FD, dos. I 259431, f. 21v.
[194] ACNSAS, FD, dos. P 14994, f. 4, dos. I 259431, f. 10-11, 15.
[195] ACNSAS, FD, dos. I 259431, f. 21v.
[196] ACNSAS, FD, dos. I 259431, f. 10, 13.
[197] ACNSAS, FD, dos. I 259431, f. 1, 14.

În 1938, Manole Enescu este trecut în rezervă prin Înaltul decret regal nr. 3.304 din 24 septembrie 1938. După 1944, se înscrie în Partidul Național al Poporului[198].

Prin decizia ministerială nr. 4.623 P din 10 februarie 1938, colonelul Enescu a fost delegat să îndeplinească, în mod provizoriu, funcția de prefect al județului Cluj. Manole Enescu va fi prefectul județului între 17 februarie 1938 şi 20 septembrie 1940[199].

În iulie 1952, Manole Enescu are domiciliu forțat la Blaj, având nevoie de aprobarea Miliției pentru a putea călători în Bucureşti sau Braşov, pentru rezolvarea unor probleme personale. Este apoi „evacuat" din oraşul Braşov, deoarece a fost „prefect pe vremea lui Antonescu"[200].

Manole Enescu a fost decorat cu 15 decorații şi diverse medalii, printre care: „Steaua României" clasa a V-a, „Coroana României" clasa a V-a, „Steaua României" clasa a IV-a în grad de Ofițer, „Coroana României" în grad de Ofițer, Ordinul rus „Sfânta Ana", Medalia „25 de ani de serviciu", Medalia „Aeronautică", Medalia „Serviciul Sanitar", Medalia Comemorativă cu brevete, Medalia „Victoria", Medalia „Peleş", Medalia „Carol I", „Coroana României" în grad de comandor[201].

[198] ACNSAS, FD, dos. I 259431, f. 2, 10.

[199] „Monitorul Oficial", nr. 39 din 17 februarie 1938, „Monitorul Oficial", nr. 220 din 21 septembrie 1940.

[200] ACNSAS, FD, dos. P 14994, f. 2-3, 6.

[201] ACNSAS, FD, dos. I 259432, f. 51, 90.